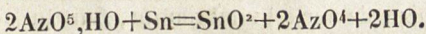

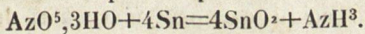
Formălele precedente demonstră că cuprumul și argintul se transformă prin acidul azotic în azotați, și se decompun în această reacție deutoxidul de azot. Însă deutoxidul de azot care se produce va fi cărat atunci dacă acidul azotic se va întinde mai întâiș de apă. Pentru aceea, când se întreprindează acid concentrat, atunci deutoxidul de azot este tot-d'azna însoțit de aer și protianții (bătând în romș).

Reacția acidului azotic asupra stannumului nu produce azotați metalici precum în esemplulele precedente, ci produce un corp alb, nesolubil în acidul azotic, care este acidul metastannic:

Afară de aceasta se observă în acțiunea acidului azotic asupra stannumului, că se produce oare-care cantitate de amoniac, care se vede ca acidul azotic.

În acest caz, chiar apa ajută oksidarea stannumului, și hidrogenul ei se combină, întrucât se vede, că azotul acidului azotic spre a forma amoniac:

Apă are în reacțiunea acidului azotic asupra metalelor o influență care este inversă de rezultatul care s'ar fi putut săpăsa.

S'a văzut că acidul azotic monohidratat AzO^5, HO se descompune prin distilație, și se transformă în $\text{AzO}^5, 4\text{HO}$. Așa dar acidul acesta din urmă se pare a fi mai stabil decât acidul monohidratat.

Așa dar s'ar putea crede că acidul azotic monohidratat AzO^5, HO ar da mai ușor oxigenul său metalic decât acidul $\text{AzO}^5, 4\text{HO}$; că toate acestea se întimplă din protiv.

În vreme că fierul, cuprumul, stannumul, se atacă ușor prin acidul $\text{AzO}^5, 4\text{HO}$, aceste metale se pot strează fără alterație în acidul monohidratat; spre esemplu, fierul poate sta cât de mult în acidul azotic monohidratat fără a prezenta urme de oksidație.